

Stoiklerin Seneca *ne söylediğimi düşününce aptal insanlara imreniyorum* demiş. Hangi sözü hakkında söylemiş bilmiyorum, arasam da bulamam, bulsam da çözmesi zaman alır. Zaten adam Stoacı, duyguları inkar etme ve onlarla mücadele üzerine bir felsefesi var, muhtemelen aralara sızmış duygu kırıntıları hakkında söylemiştir bu sözlerini.

Ben de arada yazdıklarımı düşünüyorum. Okumayınca düşünmek daha kolay oluyor, ızdırıp hafifliyor. Yazdıklarımı okuyunca yazmayı terkedesim geliyor. Ya okumadan yazacağım, ya yazmadan okuyacağım, ikisinin ortası yok.

Yazı söylemek istediklerini ifade etmek için kolay bir yöntem. Cevap veren, lafı çevirmeye çalışan, üstüne alınıp küsen pek olmuyor. Oluyorsa da haberim olmuyor, herhalde okumayı bırakıyorlardır. Bu da tahrir faaliyetinin temel anlaşmalarından biri, sevmediğiniz bir yazıyı ikna etmeye, yırtmaya, yok etmeye çalışmıyorsunuz, okumayı bırakıyorsunuz. Ben öyle yapıyorum en azından, ömrümün tamamını okumakla geçirsem bile istediklerimin sadece yüzde birini okumuş olacağım için baştan kaybettiğim bir savaşın zayırlığını azaltmaya çalışıyorum. Benim yazdıklarım da başkası için bu zayırlığın parçası sayılabilir, insanların ilgisini çekmek giderek zorlaşıyor ve bunu sırf kelimelerle yapmaya çalışmanın, eğer *ilgi çekmek* diye bir hedef güdüyorsak, pek de makul olduğu söylenemez.

Yazı konuşmaya nazaran kurutulmuş kelebek gibi. Saklanmış ve görülebilir, gösterilebilir olmanın bedeli canlılığın yok olması oluyor. Yapmaya çalıştığınız şeye göre bu bedel ağır veya kabul edilebilir bir bedel olabilir, konuları yazının anlatabileceklerinden seçmek lazım.

Bazen yazmak yerine konuşsam da kaydetsem mi diye düşündüğüm oluyor. Fotoğraf ve film çok daha akıcı, seyri kolay, anlatmak istediklerinizi rahat aktarabileceğiniz ortamlar ancak benim için yazı yazmaktan zor. Filmin anlatabileceği konuların da hikaye edilebilir olmak gibi bir sınırlaması var. Bu da önce hikayeyi yazmayı gerektiriyor. Bilgisayarı kucağıma alıp yazmaya başlıyorum ama kamerayı elime alıp film çekemem herhalde.

Belki diyalogların ses kayıtları olabilir. Belki animasyonları da olabilir. Ancak bunlar için de şimdilik zamanım yok. Günde bir saat ayırıyorum bu işlere ve bu bir saat yazacaklarıma ancak yetiyor.